

Grænse, efter som Trafikken er stor eller lille, eller skal alle disse smaa Havne, som ikke en Gang alle findes ved Byer, ind under Bestemmelsen? Hvis de skal dette, maa der efter min Mening udsendes et Cirkulære fra Indenrigsministeriet om, at alle disse Smaahavne maa gennemføre de Bestemmelser, der findes i Loven.

Med disse Par Bemærkninger skal jeg — hvis det ikke møder Modstand fra anden Side — anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Udvalgsbehandling.

J. Chr. Møller: Den ærede Ordfører for Venstre (Johannes Jensen) udtalte sig med stor Sagskundskab om Rotteudryddelsen, og nu har det ærede Medlem, som talte for Socialdemokraterne, suppleret disse Udtalelser, saa at jeg kan fatte mig overordentlig kort. Da Loven nu har virket i nogen Tid, har Kommunerne kunnet overbevise sig om Resultatet, og jeg tror at kunne sige, at i det hele og store har Loven virket efter sit Formaal; det er jo ikke altid, man kan sige saaledes. Noget andet er, at det ikke kan undgaas, at det kan blive ret kostbart for den enkelte Grundejer. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet omtalte, hvor store Omkostningerne kunde blive i København i Forhold til Ejendomsskylden, men saaledes kan man vist ikke regne i al Almindelighed, fordi det mange Gange kan blive en enkelt Grundejer, som kommer til at betale et forholdsvis stort Beløb, medens andre Grundejere slipper meget billigt. Hvis Udgiften skal fordeles forholdsmæssigt, maa Grundejerne blive enige om at danne Foreninger, der sørger for Udryddelsen af Rotterne.

Da Rotterne vel nok kan siges at være en Landeplage, mener jeg ligesom den ærede Ordfører for Venstre, at Staten bør stille et noget større Beløb til Raadighed for dette Formaal end 40 000 Kr. Det er jo et meget beskedent Beløb, der her er Tale om, og hvis man tager Hensyn til, at det i første Række skal benyttes til Rotteudryddelse paa de Staten tilhørende Ejendomme, bliver der ikke saa forfærdelig meget til Kommunerne, og til Grundejerne bliver der vist slet intet. Jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Indenrigsminister, om der ikke kunde være Anledning til at forhøje Tilskuddet noget. Jeg ved vel, at Staten er stærkt nok belastet i Forvejen, men det var dog maaske ret hensigtsmæssigt, hvis Beløbet kunde forhøjes blot til det dobbelte, og det betyder jo ikke saa forfærdelig meget paa Statsbudgettet.

Bødebestemmelsen i § 1 var den ærede Ordfører for Socialdemokratiet meget glad for, saa at han endogsaa ønskede Ordet „indtil“ strøget. Det vil jeg meget fraraade, idet jeg mener, at for en enkelt, maaske lille, Forseelse vilde det være for meget straks at idømme en Grundejer 200 Kr. Jeg kunde tænke mig, at Bøden blev større, efter som Grundejeren blev siddende Henstillinger fra Kommunalbestyrelsen overhørig, men den første Bøde, han skulde betale, burde ikke være ret stor.

Lovforslaget er, som sagt, en gammel Bekendt, og jeg kunde i og for sig godt være med til at vedtage det, som det her foreligger, da jeg ikke har meget Haab om at faa indført Ændringer, der vil betyde saa overordentlig meget. Jeg skal anbefale Lovforslaget til videre Fremme, og skal det i Udvalg, vil jeg anbefale, at dettes Arbejde ikke maa vare ret længe, saa at Lovforslaget hurtigst muligt kan ophøjes til Lov. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Hans Nielsen: Ogsaa jeg kan anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse, maaske med nogle Ændringer — der har jo været nævnt adskillige Ting. Jeg tror nemlig, at Loven hidtil har virket godt. Rotterne er jo en stor Plage, hvad enten de findes i By eller paa Land. Jeg ser nok, at Lovforslaget ligesom er delt i to Afsnit, et for Søkøbstæder og andre Kommuner, i hvilke der findes Trafikhavn, og et for de Kommuner, hvor det ikke er Tilfældet. Det er rimeligt, at der tages stærkere fat paa Udryddelsen i Søkøbstæder, hvor disse Skadedyr føres baade til og fra, end i Købstæder, hvor der ikke er en saadan Trafik. Men alligevel er det af stor Betydning for alle Kommuner i Landet og for alle Beboere at faa Rotterne udryddet og særlig da for Grundejerne. Alle, der har været ude for Rotteplagen, ved, hvor ubehageligt det er, og hvor megen Skade disse Dyr gør paa Ejendommene og paa de Ting, der opbevares i dem, for ikke at tale om Ubehageligheden ved at have Rotter til Naboer. Det er derfor ganske i sin Orden at fortsætte med Udryddelsen af Rotterne.

Hvorvidt man skal gaa til en Forhøjelse af Statstilskuddet, skal jeg ikke udtale mig om. Ved Udryddelsen af andre Skadedyr er det jo de enkelte, der maa afholde Udgifterne, og jeg tænker nærmest, at Beløbet her er sat ind som en Spore, og i saa Fald kan det Beløb, der er nævnt, være meget passende. Jeg tror, at Befolkningen i Almindelighed er ganske klar over,